

[Lannung.]

er blevet fremhævet af mit Partis Ordfører i det andet høje Ting.

Jeg tror som sagt, at de, der har med disse Ting at gøre i samme Omfang som jeg, vil give mig Ret heri, og jeg tør næsten tro, at min Kollega det ærede Medlem Hr. Elmquist, som ogsaa har betydelige Erfaringer paa dette Felt, vil tiltræde de Synspunkter, jeg her har fremført.

Elmquist: Jeg vil gerne takke den højtærede Minister for de Udtalelser, han knyttede til de Spørgsmaal, jeg rejste. Der kunde fra min Side være Bemærkninger at gøre dertil, men da vi skal have Sagen i Udvalg, synes jeg, det er naturligt, at jeg venter dermed, og at vi diskuterer Spørgsmaalene videre dér.

Der er kun et enkelt Spørgsmaal, jeg gerne vil berøre, det angaar Uopsigeligheden fra Skyldnerens Side. Jeg gør opmærksom paa, at jeg ikke gjorde Indvendinger imod Uopsigeligheden paa 10 Aar for Førsteprioriteter — det har jeg ikke noget imod, det mener jeg ikke indeholder nogen Fare, fordi Førsteprioritetshaverne som Regel vil være Forsikringsselskaber og lignende. Derimod mener jeg, at det med Hensyn til 2den og 3die Prioritet vil være rimeligt at have en yderligere Begrænsning.

Til Slut vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Lannung, at det ikke blot er i det smilende Svendborg, men i hele Fyn, at man efter de Erfaringer, jeg har gjort, og de Forespørgsler, jeg har rettet, overhovedet ikke kender til Laan til Underkurs, men da denne Laaneform gør sig saa stærkt gældende i København, maa man selvfølgelig have en Lovgivning, som kan afskaffe de Skavanker, der kan være derved.

J. S. Foget: Det gik, som jeg havde ventet, at ikke alene den højtærede Minister vilde svare, men at ogsaa det ærede Medlem Hr. Axel B. Lange vilde uddybe Spørgsmaalet; det var ikke overraskende i Betragtning af de særlige Interesser, han altid har forfægtet her i Tinget. Men intet af disse Svar har kunnet tilfredsstille mig eller har kunnet faa mig til at forstaa, at jeg tog fejl.

Hverken Ministeren eller det ærede Medlem Hr. Axel B. Lange vil benægte, at

der er en meget væsentlig Pengerigelighed. Det ærede Medlem vil saa sige: Ja, men der er Forskel paa Kapitalrigelighed og Pengerigelighed. I det Øjeblik Pengene er lagt hen, overgaar de jo imidlertid i Praksis som Kapital, og i alle Tilfælde vil de kunne bevirke, at man netop i en Tid, hvor der er stor Pengerigelighed, har større Basis for at gennemføre en Konvertering end i en Tid, hvor der ingen Penge er. Man har drøftet — og jeg har været Vidne til politiske Debatter herom i adskillige Tilfælde —, hvem der var Skyld i den engang forsøgte Konverteringslovs Fiasko; det ene Parti har skyldt det andet for det, men Sagen var vistnok, at man dengang søgte at gennemføre en Konvertering, da der ingen Mulighed var for Konvertering. I Dag foreligger der store Muligheder derfor, og naar den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. Axel B. Lange hævder, at de Mennesker, der ejer de ledige Penge, ikke ønsker at anbringe dem paa længere Aaremaal, har de dog en Mulighed for at anbringe dem i Obligationer, som de kan sælge igen. Under disse Forhold vilde man med Lethed, hvis man virkelig havde Vilje dertil fra Regeringens Side — men den har man ikke —, kunne gennemføre en Konvertering, der vilde medføre en væsentlig Sænkning af Renteniveauet. Det er den, jeg efterlyser, og det kan hverken det ærede Medlem Hr. Axel B. Lange eller den højtærede Minister faa mig fra, fordi de kommer med Udtalelser om, at man ikke ønsker at anbringe sine Penge paa længere Sigt. Det behøver man ikke. Man har altid kunnet benytte Tider med Pengerigelighed til at gennemføre en Rentenedsættelse, hvis man vilde, men det er et Spørgsmaal om Viljen, og den er ikke til Stede.

Axel B. Lange: Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget sagde, at han ikke var overrasket over, at jeg havde indladt mig i Diskussionen, da jeg altid havde særlige Interesser at varetage, naar jeg tog Ordet. Jeg ved ikke, med hvilken Ret det ærede Medlem Hr. J. S. Foget siger, at jeg varetager særlige Interesser. Jeg har de almene Interesser at varetage, naar jeg kommer herop, men det er det, man meget tit ikke vil forstaa, ogsaa naar det gælder Spørgsmaal som dem, vi diskuterer i Dag, at det ikke altid er saaledes,